

ת"פ 13102/01/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 13102-01-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופטת מרב גרינברג
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם פלוני

החלטה בבקשת הנאשם לחזור מהודאתו

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת אלימות כלפי בת זוגו ושב"ח.
2. ביום 19.6.18 התייצב הנאשם לראשונה לדין לפני, וביקש שימונה לו סנגור ציבורי, בהמשך, לאחר שמונתה עו"ד לבוק לייצגו, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, פרי מו"מ ביניהם, ולאחר הליך גישור לפני, על רקע קשיים ראיתיים שהתגלו בתיק, והנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן על יסוד הודאתו. הצדדים ביקשו לדחות מועד הטיעונים לעונש.
3. בין לבין הוחלף הייצוג בתיק לאחר שהנאשם פנה לייצוג פרטי. המשך התיק נשמע לפני כב' השופט פרייז, כשביום 22.1.20 הוגשה בקשה מטעם הנאשם לחזור מהודאתו.
4. כנטען בבקשה, הנאשם לא ידע כלל שהורשע בביצוע עבירת אלימות וגילה זאת לתדהמתו רק לאחר החלפת הייצוג. לטענת ב"כ, מדובר בנאשם שאינו דובר את השפה העברית ועל כן התקשה לתקשר עם ב"כ. עוד פירט ב"כ קשיים ראיתיים שעולים לשיטתו בגרסת המתלוננת ומחייבים זכויות מביצוע עבירה זו. באשר לעבירת השב"ח נטען לאכיפה ברגנית מאחר שכנגד אשתו שהלינה אותו, לא הוגש כתב אישום.
5. המאשימה מתנגדת לבקשה. לטענתה הנאשם אינו עומד בתנאי שקבעה הפסיקה בסוגיה זו, ולגופו, עולה מפרוטוקול הדיונים שהנאשם ידע היטב במה הורשע. מהפן הראייתי סבורים כי קיימות ראיות טובות להרשעת הנאשם במיוחס לו, וכי העובדה שלא הוגש כתב אישום כנגד האשה הייתה ידועה לנאשם כעולה מהפרוטוקול. גם בעניין זה נטען שלא נפל כל פגם בשיקול דעתה של המאשימה.
6. נוכח האמור, טענות הנאשם על פגם שנפל באופן ניהול הליך ולבקשת המאשימה, הועברה ההכרעה בבקשה לידי.
7. בהמשך לבקשה, ביקשתי וקיבלתי את ההתייחסות ב"כ הנאשם דאז, עו"ד לבוק. כעולה ממנה, הסדר הטיעון בין הצדדים נעשה לאחר לימוד יסודי של חומר החקירה והדברות עם המאשימה. עוד הבהירה כי במהלך ההליך התנהל הנאשם מולה בעברית שוטפת וללא כל חשש לפערי שפה, "נהפוך הוא, הנאשם תקשר עם הח"מ בשפה העברית ללא כל קושי, ויוער, כי כך עשה גם עם חוקריו.. בשלושת חקירותיו" (שם, סע' 2). עוד הודגש שהנאשם היה שותף מלא לפרטים ולהחלטת ונתן הסכמתו המלאה לפרטי הסדר הטיעון. לסיכום עומדת עו"ד לבוק על כך שלנאשם ניתן ייצוג מיטבי שנעשה באופן מקצועי תוך ראיית טובות, ובתיאום מלא עמו.
8. בהמשך להחלטתי, מצא ב"כ הנאשם להגיב ולהבהיר (ראה תגובתו מיום 20.2.20), וטוב שכן, שאינו מטיל דופי במקצועיות עו"ד לבוק ובית המשפט אלא שנוכח קשיי שפה ורצונו של הנאשם להוכיח את חפותו, עומד על בקשתו.
9. **דין והכרעה**
ההסדר החוקי לחזרת נאשם מהודאתו קבוע בסעיף 153 לחסד"פ ולפיו נאשם שהודה "רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודייה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו". ביחס לאותם נימוקים מיוחדים לא קבעה הפסיקה רשימה סגורה אלא קווים מנחים כשכלל הובהר שהיעתרות לבקשה תעשה רק במקרים חריגים, וכי אין די בחרטת נאשם (ראו ע"פ 635/05 בעניין דענא).
- הפסיקה אפשרה חזרה מהודאה בהינתן שני סוגי פגמים: האחד נעוץ בנאשם עצמו, היינו אם בית המשפט התרשם שהודאתו לא ניתנה מרצון או שאינו הבין את ההליך, אינו בקיא בשפה או עקב מצבו הנפשי. השני, מקום שנפל פגם בהליך עצמו ועניינו אי שמירה על זכויותיו הדיוניות.
10. בעניינינו, טענתו המרכזית של הנאשם הוא שהודאה מאחר שאינו בקיא בשפה העברית. אין בידי לקבל טענה זו, כעולה מפרוטוקולים הדיונים, הנאשם התייצב וביקש מינוי סנגור ציבורי, הסנגוריה הציבורית, ככל הנראה לאחר שיחה עמו, מצאה למנות לו סנגורית דוברת השפה העברית וטעמיה עימה. זו עשתה כל מאמץ למענו, אם במהלך הליך הגישור או מול המאשימה, כדי הגיע להסדר טיעון המשקף את הקשיים הראיתיים שעלו בתיק. זהו המקום לציון שכתב האישום תוקן משמעותית לקולא, לרבות מחיקת אישום ראשון וריכוך חומרת האישום הנוסף.
- מתגובת עו"ד לבוק עולה שהנאשם דובר עברית שוטפת ורהוטה. חזקה כי אם הייתה מתקשה לתקשר מולו, הייתה יוזמת החלפת ייצוג לעו"ד הדוברת השפה הערבית.
11. שקלתי האם יש בכוחה של החלפת הייצוג לבדה כדי לשמש עילה טובה להעתר לבקשה אך סבורני שבמקרה חריג זה, שהתמונה העולה מהפרוטוקולים ומתגובות הצדדים, היא של נאשם שיוצג באופן מיטבי והודאה כנה שניתנה מתוך רצון חופשי, בצירוף הבעת חרטה ("אני מצטער"), לא ניתן להצביע על כל אידיקציה המעוררת חשש להודיה שאינה אמיתית או רצונית.
12. אשר על כן, אני דוחה הבקשה.

ניתנה היום, כ"ח שבט תש"פ, 23 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.